

Vlasta Burian

V BRANCE
**VLASTA
BURIAN**

Ivan Vápenka

Michal

Archer

Ivan Vápenka
**V BRANCE
VLASTA
BURIAN**

Fotbalová kariéra krále komiků

Mohr

2011

Publikaci věnuji svým nejmilejším ženám

**manželce Jitce,
dceři Ladě
a vnučce Barušce**

autor © Ivan Vápenka, Praha 2011

grafická úprava © Kameel Machart a Lukáš Münzberger s autorem, Beroun 2011

ISBN: 978-80-87517-24-6

Slovo autora

Král komiků nebyl jen vynikajícím komikem, ale od mlada i vynikajícím a všestranným sportovcem. Nejvíce byl znám jako cyklista, tenista, boxer, jezdec na koni, i malinko jako hokejista, ale nejvíce miloval fotbal a především Spartu.

Poněvadž i já jsem od malička pravověrný Spartaňan a navíc fotbalové výsledky i řada fotografií z Vlastovy fotbalové kariéry jsou prakticky dokumentované, rozhodl jsem se sestavit ze všech těchto mně dostupných materiálů jakousi fotbalovou mozaiku našeho krále komiků – Vlasty Buriana.

Využil jsem samozřejmě dokumentů z mnoha historických pramenů (je to logické neb jsem v té době co Vlasta exceloval ještě nežil) a ty jsem zde následně shromáždil. Hlavně však uvádím vše na správnou míru neb v řadě publikací, co dosud vyšly, byly mnohé údaje doslova vymyšlené!

Chci rovněž touto cestou co nejupřímněji poděkovat všem přátelům Vlasty Buriana, kteří mně byli přátelsky a nezištně nápomocni.

Děkuji proto pánům Václavu Borečkovi, archiváři Sparty Praha a také Karlu Zuskovi, archiváři Slávie Praha, panu Janu Čapkovi z fotbalového oddílu SK Slavia Praha – odboru přátel, dále Jaromíru Farníkovi, badateli a sběrateli všeho o kabaretních umělcích, Ing. Vlastimilu Kristlovi, vnukovi Vlasty Buriana za poskytnuté fotografie, paní Jaroslavě Jelínkové z Humpolce za upřesnění rozhodování Vlasty u nich doma.

Za zapůjčení archivních fotografií z návštěvy Vlasty Buriana v Kamenici nad Lipou v roce 1943 a zároveň za pomoc při jejich dohledávání Štěpánu Kučerovi, JUDr. Tomáši Mádlovi, Lence Slunečkové, PhMr. Josefu Švarcovi a Ivaně Švarcové, Anně Hronkové, Petru Tučkovi, Josefu Hronkovi ml. (synovi Spartaňana Hronka), Ing. Miroslavu Nováčkovi, Evě Zikmundové a Josefu Luňákovi. Zároveň děkuji i starostovi města Kamenice nad Lipou Ing. Ivanu Pfaurovi za vstřícnou spolupráci při pojmenování zdejšího stadionu na Stadion Vlasty Buriana.

Všem, i těm nejmenovaným, ještě jednou upřímné díky

Ivan Vápenka

Prolog ...

„Stály prý nade mnou tři sudlice, ne: sudice. A doma vyprávěli, že ta první mi darovala sedlo, druhá **kopací míč**, ale třetí, jak se ke mně schýlila, strašně se rozesmála, až začala škytat i slzet a nemohla ani slovo vyřknout. Nikdy jsem se ani od kartářek nedozvěděl, proč se tolik rozřehtala a co mi vlastně chtěla pro život darovat.“

Vlasta Burian

Ze žižkovských plácků na Spartu...

Na Žižkov, který v té době ještě nebyl součástí Prahy, se Burianovi přestěhovali z Liberce 5. května 1901 a to bylo Vlastíkovi pouhých deset let. Jako každý správný žižkovský kluk pak na volných pláccích číhal se stejně starými kluky fotbal.

Denně proháněli hadrák u starého židovského hřbitova na Žižkově, na plácku zvaném Melandrovka. Tehdy tam chodíval i hubený mládenec v krátkých kalhotách s orlím nosem – mladý Vlasta. Obvykle přijel na kole, které si dal za branku označenou dvěma kameny a spoustou kabátů. Vynikal dravostí a během, měl bleskurychlý nástup a běda, dostal-li gól, to přímo zuřil... Na žižkovském plácku se všichni kluci domnívali, že takový zázračný brankář bude co nejdříve chytat za velký klub.

Později „Jako sedmnáctiletý jsem začal hrát v žižkovském klubu Saturn. To byl kroužek, který se pouštěl do fotbalových bitek o primát Žižkova se všemi okolními fotbalisty. Byl to klub proslulý a možná, že by ještě dnes porážel za odpoledne Slavii i Spartu, kdyby jeho konec nebyl osudem všech slavných žižkovských sportovních klubů.“ Tak kdysi vzpomínal sám Vlasta Burian na své fotbalové začátky a pokračoval: „Chystali jsme se jednou na Vendelínce porazit výkvět vinohradských plácků AFK. Před zahájením zápasu se na hřišti objevil elegantně oblečený pán, pozdravil, což už v nás vzbudilo ohromný respekt, hodil na zem balík s kopačkami a s novým míčem a bez jakéhokoliv úvodu spustil: „*Kluci, kdo chce hrát za Slavoj Žižkov, ať se obuje a já si vás vyzkouším hned teď na místě.*“ Byly to tenkrát první kopačky, které si Vlasta vyzkoušel a na své první přetažení do klubu, kde nastoupil po nejlepším žižkovském brankáři všech dob Klapkovi, byl náležitě pyšný a hrdý.

„Ve Slavoji jsem chytal tak dlouho, až jsem si jednou šel k ševci Pomahačovi pro podražené boty. Pan Pomahač byl dlouholetým předsedou Slavoj Žižkov a právě u něho v dílně seděl mezinárodní sekretář Sparty Ferdinand Scheinost. Toho jsem již dobře znal, neb mně dával volňásky na zápasy Sparty, a najednou mně povídal: „*Tak se mi zdá Vlastíku, že v těch podražených botách už na Slavoj nepůjdeš.*“ Měl pravdu. Slavoji za mně vyplatil sto korun odstupného a já si to v neděli s panem Scheinostem šlapal na spartánské hřiště.“ Burian už měl na Spartě řadu dobrých kamarádů, se kterými se setkával v místní kantýně, kterou vedla paní Pešková, maminka Káďi.

Někteří historikové neustále uváděli, že Burian hrál ještě v dalších dvou žižkovských klubech Unionu a Viktorce, než přestoupil do Sparty, ale sám Vlasta Burian se ve svých vzpomínkách **nikdy** o nich nezmiňoval.

„Nalezli jsme brankáře, jakého jsme již dlouho neměli!“ To prohlásil kapitán mužstva Sparty Vaník po přátelském zápase s vinohradským Meteorem v létě 1914, kdy řada Sparťanů musela narukovat ke svým plukům a chyběl brankář. Burian se zapřísahal, že již v brance hrál, přesto ale jeho tvář komika vzbuzovala pochybnosti. Po zápase Vaník nevycházel z nadšení a tak se z Vlasty stal skutečný brankář prvního mužstva.

Jak plynula léta 1914 – 1922

■ 1914 – Zleva:
K. Koželuh, Káďa,
Karlík, Peka,
Feller, Vaník,
Fivébr, Ruth,
F. Hojer, Burian,
Hušek a Šterz

V derby slavných S nastoupil celkem pětkrát:

12. zápas 28. září 1914

přátelsky Slavia – Sparta 0 : 3 (0 : 1), hřiště Slavie na Letné
4 000 diváků, góly: Káďa, Feller a K. Koželuh
Sparta: Burian, A. Hojer, Peka, Hušek, Fivébr, Káďa,
K. Koželuh, Feller, Vaník, Ruth a Semerád

13. zápas 25. října 1914

přátelsky Sparta – Slavia 0 : 1 (0 : 0), hřiště Sparty na Letné
3 300 diváků, gól: Prošek
Sparta: Burian, A. Hojer, Peka, Hušek, Fivébr, Káďa,
K. Koželuh, Feller, Vaník, Ruth a Semerád

14. zápas 3. dubna 1915

přátelsky Slavia – Sparta 0 : 1 (0 : 0), hřiště Slavie
6 000 diváků, gól: Vaník

Sparta: Burian, F. Hojer, Fischer, Hušek, Fivébr, Káďa,
K. Koželuh, Feller, F. Koželuh, Vaník a Ruth

15. zápas 2. května 1915

přátelsky Sparta – Slavia 4 : 0 (2 : 0), hřiště Sparty
2 000 diváků, góly: Feller 2, Plaček a Vaník
Sparta: Burian, Hušek, Fischer, Ruth, Fivébr, Káďa, Vorlí-
ček, Feller, F. Koželuh, Vaník a Plaček

16. zápas 7. listopadu 1915

mistrovsky* Slavia – Sparta 5 : 1 (2 : 1), hřiště Slavie
2 000 diváků, góly: Prošek 4, Bělka – F. Koželuh
Sparta: Burian, Weissner, Fischer, Šašek, Fivébr, Červený,
Reiszenzahn, Feller, F. Koželuh, Vaník a Komeda

** mistrovský zápas tzv. válečného mistrovství nařazené klubům ČSF
(pouze však jen Praha)*

■ 1914 – Zleva: ?, Fivébr, K. Koželuh, Káďa, A. Hojer, Vaník, Burian, Feller, Ruth, Peka, Semerád a Fanta. (Za Ruthem se ukrývá Hušek před vojenskou policií) – před 12. zápasem S : S

■ 1916 – Zleva: ?, Šašek, A. Janda-Očko, Fivébr, Reiszzenzahn, Feller, Vaník, F. Janda, K. Koželuh, F. Hojer, Šroubek, Šraml (v civilu) a Burian – před zápasem na Viktorce Žižkov (5 : 2)

Ve druhé polovině války, přesně 13. května 1917, získala Sparta pozemek, na němž zbudovala stánek, který se definitivně stal sídlem klubu. Byl několikrát rekonstruován, ale hraje se na něm dodnes.

Po I. světové válce se Vlasta zase vrátil do Sparty, ale hrál již jen občasně, neboť mu jeho divadelní kariéra více nedovolovala.

Období Vlasty Buriana ve Spartě se dá rozložit do dvou časových úseků: 1914 – 1916 a 1918 – 1922. Jen v sezóně 1917 přestoupil načerno do Viktorie Žižkov.

Vlasta Burian sehrál za Spartu 78 zápasů, z toho 1 mistrovský:

1914	1915	1916	?
13	25	39	1

Kompletní přehled všech jeho utkání ve Spartě však dnes už nikdo nezpracuje, neboť při požáru tribuny 10. 4. 1934 shořela veškerá písemná dokumentace do té doby.

Vlasta Burian, v roce 1924 fungoval jako vedoucí I. a II. mužstva, kde je na obrázku na následující straně mezi svými dobrými hochy a pravověrnými Sparťany.

■ 1922 – *Nahoře zleva: Novák, Špindler, Dvořáček, Peyer, Káďa a Bohata / Uprostřed zleva: Hojer, Burian, Pilát, Perner, Janda-Očko, Červený, Sedláček a Tichý / Sedící zleva: Pospíšil, Hajný, Tožička, Steiner, Kopřiva, Štěpán, Meduna, Kocourek, Ulrich a Müller*

■ 1924 – *Nahoře zleva: Meduna, Poláček, Kudrna, Kopřiva, Hochman, Šimonek, Štěpán, Steiner, Šáňa*
Uprostřed zleva: Ekert, Klicpera, Šaler, Červený, Káďa, Rektory, Žďárský, A. Hojer, Burian
Sedící zleva: Rorejs, Dvořáček, (dítě), Stříbrný, Saxl, Rezek, Kolenatý, Priboj, Fallada

1925 – Sparta a jeho hráči věnovala svému bývalému spoluhráči a mecenáši k jeho jubileu pamětní vlajku, podepsanou všemi kolegy: Na vlajce, na které vévodí znak Sparty, je text: MILÉMU PŘÍTELI K JMENINÁM VĚNUJÍ, a dále jsou vyšita jména jako – Hochman, Červený, Poláček, Káďa, Hojer, Kolenatý, Steiner, Dvořáček, Meduna, Kopřiva, Perner, Sedláček, Hajný a další.